

om Ministeriets Holdning over for ca. 150 unge Tyskeres Indrejse til og Optræden i Sønderjylland under Valgkampen*) anstillede Taleren nogle Betragtninger over Udfaldet af *Valget i Almindelighed*. Det mest karakteristiske Træk var efter hans Mening en begyndende Vælgerstrejke, og Valgets Resultat i den Henseende understregede, at hvis Styret svigtede Folket, saa underminerede det den Tillid, Folket havde haft til Styret, og det kunde faa alvorlige Følger. Der var naturligvis gjort noget — man havde f. Eks. faaet vedtaget Grundlovsforslaget i begge Ting —, men hvad Bekæmpelsen af *Arbejdsløsheden* angaar, syntes der at mangle dels noget anden Retningslinie for Politikken end den hidtidige, dels en samlet og omfattende Plan, der bl. a. maatte tage Hensyn til den Kendsgerning, at Landbrugets Gældsbyrde i høj Grad vanskeliggør en Omlægning af Erhvervslevet. — Særlig dvælede Aksel Larsen ved Spørgsmaalet om Afslutning af en *Ikke-Angrebstraktat* med Tyskland og den Maade, hvorpaa Partiernes Ordførere og Pressen havde taget paa denne Sag. Han opfordrede til at overveje det ikke to, men ti Gange, før man besluttede sig til at foretage noget, der udadtil meget vel kunde opfattes, som om Danmark rev sig selv ud af det nordiske Samarbejde og af de nordiske Staters Front, og han henstillede i øvrigt, at man søgte i langt højere Grad end hidtil at indlede og befæste et *inter-skandinavisk Samarbejde* saavel paa det udenrigspolitiske som paa det økonomiske og ogsaa paa andre Omraader. Det hævdedes nok, at der var meget store og næsten uoverstigelige Hindringer for en Udvidelse af det nordiske Samarbejde bl. a. paa det økonomiske Felt, men han betragtede ikke dette som bevist.

Frits Clausen (N. A.) kunde ligesom de foregaaende Talere udtale sig med Tilfredshed om Valget i Sønderjylland og med Forhaabning om, at disse gode Valg vilde fortsætte. Han ansaa det for ganske givet, at vi som den lille Stat maatte holde os *neutrale* og haabe paa, at vi kunde være det i det mulig kommende Opgør. Men vi Danske havde desværre overført dette Neutralitets-Synspunkt paa hele vort politiske Liv og lod os beherske af Ligegyldighed over for de Faktorer, som spiller ind, og det syntes ogsaa, at man om Folketingets Gerning kunde sige, at man uden videre lod de Opgaver ligge, som Folkelivet kræver løst, saaledes baade Arbejdsløsheden og Landbrugskrisen. »Man taler om det, men gør ikke noget.» — Taleren stillede det Spørgsmaal, om *Friheden* var større under Demokratiet end i andre Lande og besvarede det med »Nej, Friheds- og Autoritetsstyre har ikke noget

*) Ministerens Redegørelse herfor findes F. Sp. 451—53.